

C. F. Sørensen: Ja, ja, jeg takker det ærede nye 2det Medlem for 1ste Kreds, fordi han er Formanden behjælpelig med at rette mulige Fejltagelser her fra Talerstolen. Jeg anerkender, at det ærede Medlem var saa venlig.

Mac Donald har offentligt udtalt, at hans Stilling til Politik, til Socialisme o. s. v. ikke er ændret fra den Stilling, som han indtog i sin Ungdom, og som alle kender. Han har indtaget sin ændrede Stilling, økonomisk og paa anden Maade, i Kraft af de Forhold, som er skabt, efter at England maatte forlade Guldet, og hele Verdenskrisen kom. Altsaa, Mac Donalds Udtalelse staa fuldt og helt ved sit Værd, har ikke noget med andre politiske Forhold at gøre og har derfor sin store Betydning, fordi det er en Politiker i Verdensformat, som har fremsat den.

Jeg tror, som sagt, ikke, at denne Redegørelse faar nogen Betydning for ærede Medlemmer, som i Forvejen er imod det af mit Parti og det radikale Venstre stillede Forslag, men jeg tror, at ude i Befolkningen vinder disse Tanker mere og mere Fæste, idet flere og flere forstaaer, at de er rigtige, og, som jeg sagde før, derfor vinder Socialdemokratiet frem, og derfor gaar de andre Partier tilbage.

Jeg skal tillade mig ved Forhandlingens Slutning at foreslaa denne Sag henvist til Behandling i et Udvalg.

Hendriksen: Jeg antager ikke, at jeg bereder den højtærede Forsvarsminister nogen Skuffelse, i hvert Fald forhaabentlig ikke nogen stor Skuffelse, naar jeg straks siger, at mit Parti ikke kan tiltræde de foreliggende Lovforslag. Den Indbydelse til Forhandling, som den højtærede Forsvarsminister rettede ogsaa til mit Parti, kan vi følgelig ikke acceptere, i hvert Fald ikke, hvis Forhandlingen skal finde Sted paa Grundlag af de foreliggende Lovforslag.

For mig er der lige saa lidt som for de ærede Medlemmer, der havde Ordet før mig, Anledning til at foretage en detailleret Gennemgang af Forslagenes Bestemmelser eller til i det hele at fremsætte ret mange Bemærkninger om disse Gengangforslag, der har været behandlet ved adskillige Lejligheder og været debatteret ikke alene fra denne Talerstol, men ogsaa i det andet høje Ting, hvor Forslagene senest var til Behandling for et Par Maaneder siden. De Udtalelser, der da blev fremsat af mit Partis Ordfører, kan jeg ganske tiltræde. Den almindelige tvungne Værnepligt, som man nu søger at faa afskaffet, mener vi det

absolut nødvendigt at bibeholde, og vi har ved alle Lejligheder, hvor disse Spørgsmaal har været under Debat, indtaget det samme Standpunkt. Vi kan ikke tiltræde Gennemførelsen af et System som det, der her er foreslaaet til Tilvejebringelse af det fornødne Mandskab, vi finder nu som før, at den eneste rette Maade at tilvejebringe Mandskabet paa er gennem den almindelige tvungne Værnepligt.

At et Vagtkorps og en Statsmarine af den Karakter, som foreslaas her, skulde kunne sætte os i Stand til at opfylde vore Neutralitets- og Folkeforbundsforpligtelser, benægter vi ligeledes. Men da disse Spørgsmaal tidligere har været udførligt debatteret, skal jeg ogsaa her afholde mig fra at komme ind paa Enkeltheder.

I min Vurdering af de Lovforslag, vi her debatterer, har jeg den store Glæde paa det nærmeste i hvert Fald at være paa Linie med Partiet Venstre. Men mon det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe), som talte paa Venstres Vegne, og som paa sit Partis Vegne i Foraaret forelagde de Forslag, der førte til Gennemførelse af Lovene om Hærens og Søværnets Ordning af 23. Marts d. A., ikke alligevel i Dag har en lidt flov, en lidt besk Smag i Munden? De Udtalelser, som den tidligere Forsvarsminister, nuværende Folketingsmand L. Rasmussen, fremsatte umiddelbart før sin Fratræden som Forsvarsminister, og som staaer gengivet i Pressen, bl. a. i „Dagens Nyheder“ for den 19. November, maa i hvert Fald have været en Række beske Piller at sluge for det ærede 5te Medlem for 4de Kreds. Den tidligere Forsvarsminister fremsatte da overfor Pressen nogle Udtalelser, som intet lod tilbage at ønske i Retning af Aabenhjertighed, og som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil have Lov til at citere nogle af. Den daværende Forsvarsminister sagde bl. a. om Forsvarslovenes Effektivitet, at Flaaden er værdiløs, og at Hæren hverken kan forsvare Sydgrænsen eller Øerne, og i det samme Interview hedder det:

„Var jeg Forsvarsven, vilde jeg betegne de herskende Tilstande som skandaløse“, — det vil altsaa sige Tilstandene baseret paa Forsvarsforliget af 1932 — „for det er, set med forsvarsvenlige Øjne, naturligvis aldeles uforsvarligt, at Flaaden er værdiløs og Hæren uanvendelig“.

Og endelig siger den daværende Forsvarsminister:

„Den nuværende Ordning er et ulykkeligt Kompromis, over hvilket Forsvarsvenner har Grund til at græde, ulykkeligt